

Betreft: Reactie op consultatiedocument Wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met het verkorten van de wettelijke betaaltermijn tot 30 dagen

Met belangstelling hebben wij kennisgenomen van het consultatiedocument Wijziging van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek in verband met het verkorten van de wettelijke betaaltermijn tot 30 dagen. Wij erkennen het streven van het kabinet om onredelijk lange betaaltermijnen voor het MKB tegen te gaan, door gebruik te maken van de ruimte die Richtlijn 2011/7/EU in artikel 12, derde lid biedt. Tegelijkertijd merken wij op dat betaaltermijnen tot 60 dagen gangbaar zijn in onze sector, waarmee de voorgenomen wetswijziging een forse impact heeft op ons werkkapitaal en onze dagelijkse bedrijfsvoering. In dit kader maken wij een aantal opmerkingen over dit consultatiedocument.

Het wetsvoorstel regelt dat grote ondernemingen met mkb-ondernemingen geen langere betaaltermijn kunnen overeenkomen. Om hier uitvoering aan te geven als grote onderneming is het van belang om op eenvoudige en eenduidige wijze vast te kunnen stellen dat er sprake is van een mkb-bedrijf. In de memorie van toelichting wordt aangegeven welke ondernemingen onder mkb vallen door aan te sluiten bij het jaarrekeningenrecht. Dit is echter niet makkelijk vast te stellen waardoor ons inziens wel degelijk rechtsonzekerheid en extra regeldruk ontstaat.

Dat dit niet makkelijk is vast te stellen blijkt ook uit de Gebruiksgids bij de definitie van kmo's van de Europese Commissie¹ waarin een uitvoerige toelichting wordt gegeven. Ook navraag bij de kamer van koophandel levert niet het gewenste resultaat om te bepalen of er sprake is van een mkb-onderneming. Indien er bijvoorbeeld een contract met een onderneming wordt gesloten (welke onderdeel uitmaakt van een groot concern) waarvoor een aansprakelijkheidsverklaring is gedeponereerd, kunnen de benodigde gegevens uit de jaarrekening voor het vaststellen of sprake is van een mkb-onderneming niet worden achterhaald. Daarnaast blijkt dat niet altijd tijdig een jaarrekening wordt gedeponereerd. En hoe te handelen indien de moederonderneming in het buitenland is gevestigd?

Het wetsvoorstel zal derhalve wel degelijk regeldrukeffecten opleveren voor grote ondernemingen. De stelling dat grote ondernemingen een ERP-systeem hebben en projectteams welke zich bezighouden met projecten over financiën en inkoop waardoor het eenvoudig zou zijn om vast te stellen wat een mkb-onderneming delen wij dan ook niet. Om vast te stellen of er sprake is van een mkb-onderneming en dit in de administratie goed te stroomlijnen, brengt wel degelijk regeldrukkosten met zich mee en de verwachting is dat dit veel meer zal zijn dan de genoemde € 53.975,-.

Kortom, grote ondernemingen krijgen wel degelijk te maken met extra regeldruk om mkb-ondernemingen te identificeren waarvoor een betalingstermijn van maximaal 30 dagen gaat gelden. Om deze regeldruk enigszins te beperken is het wenselijk dat mkb-ondernemingen zelf aantoonbaar maken dat zij een mkb-onderneming zijn. Hiervoor zou de modelverklaring zoals opgenomen in de Gebruiksgids bij de definitie van kmo's van de Europese Commissie een uitgangspunt kunnen zijn.

---

¹ ISBN 978-92-79-45333-5